

презрѣніе, о, чловѣци дѣшвы, и ничтожны, вый робы на блудство-то и отъ туй скотоумы, конто сичко небрежите освѣшь безплодно-то наслажденіе на чувствата, вый вѣрвате че на жалката земя ед-накво някне и мртгътъ и дафната. Не! само мѣдрецътъ умѣ да чувствува наслажденіе отъ добрицътъ, само намъ е предназначено истинното сладострастіе, на което умѣтъ, душата, плодовитыйтъ о-пытъ и предусмотрителността, науката и фантазіята служтъ като рѣкы за да увеличатъ съ съвѣкушното си дѣйствиѣ океана на сла-дострастіето на чувствата

Іона !»

Едвамъ изговори Арбакъ послѣдната дума, която имаше връху него възшебна сила, тосъ часъ мыслитъ му са вдахж въ едно дълбоко, твърдо и серіозно размыслианье; той стоеше неподвиженъ че отведе очи отъ земята, двѣ една подиръ друга усмилкы блѣс-няхж на лицето му и мгновенно исчезняхж, послѣ той остави мѣ-стото на пощното «я бдѣше; и като отиваше на спокойныя си о-дъръ да легне премьмора!

«Ако смъртъта ми е толкози близка, да кажъ поне че исти-нна съмъ живѣлъ. Іона ще бѣде моя!

Характертъ на Арбака бѣше толкози разнообразенъ и тъменъ, щото нито собственыйтъ неговъ умъ можеше да го изслѣдува. По-томтъкъ на династія която бѣ изгубила куронната, изгнанъ пзъ оте-чеството испаднѣло отъ древетото си величіе, той бѣ напоенъ съ гор-чевина, която извира отъ унижена гордость, която кѣса утробата и на пай тѣрпѣливыйтъ чловѣци когато бѣвать лишены отъ отечествениа слава и блѣснѣты въ униженъ животъ и когато осѣщатъ че и про-исхожденіето и дарованіята имъ ги правятъ достойны за по высо-ко положеніе. Който са мжчи отъ таквози чувство той е врагъ, на благотвореніята, той е въ война съ чловѣческія родъ. Спичкытъ тѣ-зи мжкы осѣщаше Арбакъ освѣшь сыромашеството, което почти съ-кобы ги съдружава въ свѣта. Той имаше богатства колкото и най-богатытъ римскій патрицій, богатства безчисленны, чрезъ които той можаше да насыти сичкытъ похоти на душата си освѣшь тѣзи на-славолюбіето. Като обикаляше отъ едно мѣсто на друго и вврелъ срѣщаше величіето на Римъ, еще повече са вкореняваше въ него страстѣта къмъ наслажденіята какъто и ненавистѣта къмъ чловѣци-тъ. Ограниченъ въ една безпредѣлна тъмница, той можаше поне да я пълни отъ служителя на похотитъ си; безсиленъ да я избѣгне, той са занимаваше усърдно да я преобърне въ великолѣпенъ палатъ. Египтянитъ отъ незапомнены времена бѣхж предадени на наслажде-